

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 19. května 2006,

kterým se mění rozhodnutí ECB/2001/16 o přerozdělování měnových příjmů národních centrálních bank zúčastněných členských států od účetního období 2002

(ECB/2006/7)

(2006/385/ES)

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na článek 32 tohoto statutu,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rozhodnutí ECB/2001/16 ze dne 6. prosince 2001 o přerozdělování měnových příjmů národních centrálních bank zúčastněných členských států od účetního období 2002⁽¹⁾ zavádí režim pro přerozdělování měnových příjmů národních centrálních bank členských států, které přijaly euro. Podle článku 32.5 statutu se úhrnný měnový příjem národních centrálních bank mezi národní centrální banky rozděluje v poměru k jejich splaceným podílům na základním kapitálu ECB. S cílem umožnit postupné přizpůsobení rozvah a výsledovek národních centrálních bank bylo přerozdělování měnových příjmů za účetní období 2002 až 2007 upraveno tak, aby se zohlednily rozdíly mezi průměrnou hodnotou bankovek v oběhu pro každou národní centrální banku v období od 1. července 1999 do 30. června 2001 a průměrnou hodnotou bankovek, která by těmto národním centrálním bankám byla v tomto období přidělena podle klíče pro upisování základního kapitálu ECB. Tyto úpravy zahrnují čisté závazky uvnitř Eurosystemu týkající se eurobankovek v oběhu, které jsou pro účely výpočtu měnových příjmů národních centrálních bank podle článku 32.2 statutu zahrnuty do základny pasiv, jelikož odpovídají bankovkám v oběhu.

(2) Z důvodu budoucího rozšíření Eurosystemu je třeba stávající režim pro přerozdělování měnových příjmů upravit. V zájmu zachování spravedlnosti, konzistence a zásady rovného zacházení by měl být vůči novým národním centrálním bankám Eurosystemu z finančního hlediska uplatňován stejný přístup jako

vůči stávajícím národním centrálním bankám Eurosystemu. To znamená, že úpravy by měly být provedeny vždy, když členský stát přijme euro, přičemž by se mělo postupovat podle stejných zásad jako při provádění úprav za účetní období 2002 až 2007. Může tak dojít k tomu, že se jednotlivá období, ve kterých dochází k úpravám, budou překrývat.

(3) Nařízení Rady (ES) č. 974/98 ze dne 3. května 1998 o zavedení eura⁽²⁾ umožňuje novým zúčastněným členským státům určitou flexibilitu, pokud jde o nahrazení jejich měn eurem a zavedení eurobankovek a euromincí. S cílem zajistit, aby se úpravami dospělo k finančně přijatelnému řešení, je třeba zohlednit jednotlivé scénáře přechodu na euro,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Rozhodnutí ECB/2001/16 se mění takto:

1. Článek 1 se mění takto:

Za definici „referenční sazby“ se vkládají tyto nové definice, které znějí:

„j) ‚dnem přechodu na hotovostní euro‘ den, kdy eurobankovky a euromince získají v členském státě, který přijal euro, status zákonného platidla,

k) ‚referenčním obdobím‘ období v délce 24 měsíců, které začíná 30 měsíců přede dnem přechodu na hotovostní euro,

l) ‚rokem přechodu na hotovostní euro‘ období v délce 12 měsíců, které začíná v den přechodu na hotovostní euro,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 337, 20.12.2001, s. 55. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí ECB/2003/22 (Úř. věst. L 9, 15.1.2004, s. 39).

⁽²⁾ Úř. věst. L 139, 11.5.1998, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2169/2005 (Úř. věst. L 346, 29.12.2005, s. 1).

m) „denním referenčním směnným kurzem“ denní referenční směnný kurz, který vychází z pravidelného každodenního sladovacího postupu mezi centrálními bankami v rámci ESCB a mimo něj, jenž se obvykle koná ve 14.15 SEČ.“

2. Článek 2 se mění takto:

Odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„Stav eurobankovek v oběhu uvnitř Euro systému se počítá každý měsíc a zachycuje se v účetních knihách ECB a národních centrálních bank v první pracovní den v měsíci s dnem připsání v poslední pracovní den předcházejícího měsíce.“

Pokud členský stát přijme euro, zachycuje se stav eurobankovek v oběhu uvnitř Euro systému, vypočtený podle prvního pododstavce, v účetních knihách ECB a národních centrálních bank s dnem připsání v den přechodu na hotovostní euro.“

3. Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Úpravy stavu eurobankovek uvnitř Euro systému

1. Pro účely výpočtu měnových příjmů se stav eurobankovek v oběhu uvnitř Euro systému pro každou národní centrální banku upravuje pomocí vyrovnávací částky, která se stanoví podle tohoto vzorce:

$$C = (K - A) \times S$$

přičemž:

C je vyrovnávací částka,

K je částka (vyjádřená v eurech) pro každou národní centrální banku, která vyplývá z uplatnění klíče k upisování základního kapitálu na průměrnou hodnotu bankovek v oběhu během referenčního období, přičemž hodnota bankovek v oběhu znějících na národní měnu členského státu, jenž přijímá euro, se přepočítává na euro podle denního referenčního směnného kurzu během referenčního období,

A je průměrná hodnota bankovek v oběhu během referenčního období (vyjádřená v eurech) pro každou národní centrální banku, přepočtená na euro podle denního referenčního směnného kurzu během referenčního období,

S je níže uvedený koeficient pro každé účetní období počínaje dnem přechodu na hotovostní euro:

Účetní období	Koeficient
Rok přechodu na hotovostní euro	1
Rok přechodu na hotovostní euro plus jeden rok	0,8606735
Rok přechodu na hotovostní euro plus dva roky	0,7013472
Rok přechodu na hotovostní euro plus tři roky	0,5334835
Rok přechodu na hotovostní euro plus čtyři roky	0,3598237
Rok přechodu na hotovostní euro plus pět let	0,1817225

2. Souhrn vyrovnávacích částek národních centrálních bank se rovná nule.

3. Vyrovnávací částky se počítají vždy, když členský stát přijme euro, nebo mění-li se klíč k upisování základního kapitálu ECB.

4. Vyrovnávací částka nové národní centrální banky Euro systému se rozdělí mezi národní centrální banky, které jsou součástí Euro systému v době, kdy tento členský stát přijme euro, v poměru k příslušným podílům stávajících národních centrálních bank Euro systému v klíči k upisování základního kapitálu, s opačným znaménkem (+/-), přičemž tato vyrovnávací částka doplňuje vyrovnávací částky, jež se ve vztahu ke stávajícím národním centrálním bankám Euro systému již uplatňují.

5. Vyrovnávací částky a účetní položky k jejich vyrovnání se zachycují na účtech, které jednotlivé národní centrální banky vedou odděleně pro transakce v rámci Euro systému, s dnem připsání v den přechodu na hotovostní euro a s dnem připsání v tentýž den každého následujícího roku, ve kterém dochází k úpravám. Účetní položky k vyrovnání vyrovnávacích částek se neúročí.

6. Jestliže hodnota eurobankovek, které Banque centrale du Luxembourg uvede do oběhu v roce 2002, přesáhne průměrnou hodnotu jejích bankovek v oběhu během období od 1. července 1999 do 30. června 2001 alespoň o 25 %, představuje písmeno „A“ ve vzorci podle odstavce 1 pro Banque centrale du Luxembourg hodnotu bankovek, které tato banka uvedla do oběhu v roce 2002 do maximální výše 2,2 miliard eur. Po uplatnění této odchylky se všechny vyrovnávací částky vypočtené na základě čl. 4 odst. 1 na konci roku 2002 zpětně upraví, aby bylo zajištěno, že odstavec 2 bude dodržen. Tyto zpětné úpravy se provedou poměrně podle klíče k upisování základního kapitálu.

7. Nastanou-li konkrétní případy související s vývojem oběhu bankovek podle přílohy III tohoto rozhodnutí, upravuje se stav eurobankovek v oběhu uvnitř Euro systému u každé národní centrální banky odchýlně od odstavce 1 postupem uvedeným ve zmíněné příloze.

8. Použitelnost úprav stavu eurobankovek uvnitř Euro systému stanovených v tomto článku končí prvním dnem šestého roku po roce přechodu na hotovostní euro.“

4. Příloha I se mění v souladu s přílohou I tohoto rozhodnutí.
5. Příloha III se nahrazuje přílohou II tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Závěrečné ustanovení

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po jeho přijetí.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 19. května 2006.

Prezident ECB
Jean-Claude TRICHET

PŘÍLOHA I

V příloze I se odstavec 1 v části A nahrazuje tímto:

„1. bankovky v oběhu

Pro účely této přílohy v roce přechodu na hotovostní euro 2002 pro každou stávající národní centrální banku Eurosystemu, nebo v roce přechodu na hotovostní euro pro každou novou národní centrální banku Eurosystemu položka ‚bankovky v oběhu‘:

- i) zahrnuje rovněž bankovky, které národní centrální banka vydala a které znějí na národní měnovou jednotku,
a
- ii) se musí snížit o hodnotu neúročných úvěrů v souvislosti s eurobankovkami, které byly předmětem předzásobení a které ještě nebyly připsány na vrub (část položky 6 aktiv harmonizované rozvahy).

Po roce přechodu na hotovostní euro se ‚bankovkami v oběhu‘ pro účely této přílohy a pro každou národní centrální banku rozumí výhradně bankovky znějící na euro;“

PŘÍLOHA II

Příloha III se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA III

A. První případná úprava

Je-li průměrná celková hodnota bankovek v oběhu v roce přechodu na hotovostní euro nižší než průměrná celková hodnota bankovek v oběhu vyjádřená v eurech během referenčního období (včetně bankovek znějících na národní měnu členského státu, který přijal euro, a přepočtených na euro podle denního referenčního směnného kurzu během referenčního období), musí se koeficient ‚S‘ pro rok přechodu na hotovostní euro v souladu s čl. 4 odst. 1 snížit se zpětným účinkem v poměru, který odpovídá poklesu celkového průměru bankovek v oběhu.

Po snížení nesmí být koeficient nižší než 0,8606735. Při uplatnění této odchylky se ke každé příslušné vyrovnávací částce národních centrálních bank pro druhý až pátý rok po roce přechodu na hotovostní euro podle čl. 4 odst. 1 musí přičíst jedna čtvrtina výsledného snížení vyrovnávacích částek (C) národních centrálních bank v roce přechodu na hotovostní euro.

B. Druhá případná úprava

Pokud ty národní centrální banky, jejichž vyrovnávací částka podle čl. 4 odst. 1 je kladné číslo, platí čisté úroky ze stavu bankovek v oběhu uvnitř Eurosystemu, které po přičtení k položce ‚čistý výsledek ze sloučení měnových příjmů‘ ve výsledovce na konci příslušného roku vedou k čistým výdajům, musí se koeficient ‚S‘ pro rok přechodu na euro podle čl. 4 odst. 1 snížit v rozsahu, který je nezbytný pro odstranění tohoto stavu.

Po snížení nesmí být koeficient nižší než 0,8606735. Při uplatnění této odchylky se ke každé příslušné vyrovnávací částce národních centrálních bank pro druhý až pátý rok po roce přechodu na hotovostní euro podle čl. 4 odst. 1 musí přičíst jedna čtvrtina výsledného snížení vyrovnávacích částek (C) národních centrálních bank v roce přechodu na hotovostní euro.“
